

Arrest

nr. 29 676 van 8 juli 2009
in de zaak RvV x

In zake: X

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 21 december 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2005.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 11 januari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gezien het arrest nr. 191 466 van 16 maart 2009 van de Raad van State waarbij de beslissing VB/05-6065/W12 421 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen van 13 maart 2007 wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gezien het arrest nr. 29 050 van 24 juni 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij beslist wordt de debatten te heropenen en de behandeling van het beroep voort te zetten op de terechtzitting van 8 juli 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. DASSEN loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché K. GOOSSENS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feiten

De feiten worden in de bestreden beslissing als volgt beschreven:

*“Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Nepal, meer bepaald uit Chuchure.
U zou als een berggids gewerkt hebben in Kathmandu.*

In 2000 (Nepalese kalender, komt overeen met Westerse kalender 2056-2057) zouden maoïsten bij u thuis in Chuchure langsgekomen zijn om een financiële bijdrage van 2000 roepies op te eisen.

In 2002 (2058-2059) zouden de maoïsten van u 100 000 roepies geëist hebben. U zou hen gezegd hebben dat u hen zoveel niet kon betalen. Nadat u hen 20 000 roepies betaalde, zouden ze weggegaan zijn.

Ongeveer anderhalve maand later zou (P.), de lokale maoïstenleider van uw dorp Chuchure naar Kathmandu gekomen zijn, waar u op dat moment verbleef om er als gids te werken. Hij zou u gezegd hebben dat u de maoïsten voortaan 100 000 roepies moest betalen in Koteswor. Jullie zouden onderling hebben afgesproken dat de maoïsten in uw "post box" een briefje zouden achterlaten met daarop het door u te betalen bedrag.

U zou voor meer dan 200 000 roepies in totaal betaald hebben.

Op 14/12/2061 (27/04/2005) zou u samen met uw broer (K.) bij uw thuis in Chuchure ontvoerd geweest zijn door maoïsten. Men zou jullie meegenomen hebben naar een trainingskamp van de maoïsten in de jungle in Kyama. Hier zou de maoïstenleider (P.) u ervan beschuldigd hebben een verrader te zijn aangezien het leger de maoïsten had aangevallen nadat u hen de laatste keer geld had gestort in Koteswor. Men zou uw broer hebben opgedragen om u te slaan. Hierna zouden de maoïsten u zijn beginnen slaan. U zou hierbij het bewustzijn verloren hebben. Toen u terug bij bewustzijn kwam, zou uw broer verdwenen zijn. U zou gedurende tien dagen verschillende taken moeten hebben uitvoeren zoals het helpen in de keuken, het graven van bunkers en het sprokkelen van hout.

Op 30/12/2061 (12/04/2005) zou u erin geslaagd zijn om te ontsnappen uit het kamp toen u samen met twee maoïsten de opdracht had gekregen om paddestoelen te gaan plukken, een eindje buiten het kamp.

U zou naar uw familielid, (Y. S.) in Bhandar gegaan zijn, waar u tot 05/01/2062 (18/04/2005) bleef.

Hierna zou u naar Kathmandu gegaan zijn.

Uw echtgenote zou u verteld hebben dat het leger reeds tweemaal naar u thuis was gegaan. Ze zouden u en uw broer ervan beschuldigd hebben maoïsten te zijn.

Diezelfde dag zou u naar uw vriend (A. K.) gegaan zijn. Hij zou u in contact hebben gebracht met een smokkelaar.

Op 10/01/2062 (23/04/2005) zou u naar New Delhi gereisd zijn, waar u de volgende dag aankwam.

Op 20/02/2062 (03/06/2005) zou u met het vliegtuig naar Parijs gereisd zijn.

Op 06/06/2005 zou u naar België gereisd zijn, waar u dezelfde dag asiel aanvraagde."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verweerder heeft op 17 juni 2009 in toepassing van artikel 39/76, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), ter griffie een nota met een Cedoca-antwoorddocument van 7 november 2008, ref. nep2008-043w SB 15c, omtrent de actuele situatie in Nepal, neergelegd.

Verzoeker kreeg ter terechtzitting van 24 juni 2009 kennis van deze neerlegging.

Op zijn verzoek tot uitstel om zich ten gronde te kunnen verdedigen tegen voormelde nota werd door de Raad ingegaan bij arrest nr. 29 050 van 24 juni 2009.

De nota werd bij aangetekende brief met ontvangstbewijs van 25 juni 2009 aan verzoeker overgezonden.

In de nota wordt gesteld:

"Verweerder wenst uw Raad er van op de hoogte te brengen dat de Commissaris-generaal de situatie in Nepal voortdurend opvolgt.

Gezien de gewijzigde situatie in Nepal sinds de door het Commissariaat-generaal genomen beslissing op 5 december 2005 is het aangewezen om actuele informatie betreffende de situatie in Nepal bij te brengen, zodat de Raad in staat is haar volle rechtsmachtbevoegdheid uit te oefenen en zich uit te spreken over de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit het nieuwe antwoorddocument nep 2008-043w dd. 7 november 2008 van Cedoca blijkt duidelijk dat de situatie in Nepal op dit moment niet langer van aard is dat er sprake is van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld. Verzoeker toont met de door hem aangebrachte informatie betreffende de algemene situatie in Nepal

niet aan dat de actuele situatie in Nepal kan gekwalificeerd worden als een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gezien het hier gaat om ontwikkelingen die plaatsvonden in Nepal nadat de verweernota op 1 februari 2007 werd ingediend, konden deze gegevens uiteraard niet eerder in de procedure worden meegedeeld”.

2.2.1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2.1.2. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is.

Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOLJMAN, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

2.2.1.3. Wanneer nieuwe gegevens voor de Raad worden aangevoerd, moet artikel 39/76, §1, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet aldus worden geïnterpreteerd dat het de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die kennis neemt van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet beperkt (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, dispositief, *B.S.* 2 juli 2008).

Dit houdt in het bijzonder in dat deze bepaling, teneinde in overeenstemming te zijn met de wil van de wetgever om aan de Raad een bevoegdheid met volle rechtsmacht ter zake toe te kennen, in die zin moet worden gelezen dat zij de Raad er toe verplicht elk nieuw gegeven in aanmerking te nemen dat hem ter kennis wordt gebracht door de partijen en dat van dien aard is dat het op zekere wijze het gegronde of ongegronde karakter van het beroep kan aantonen en daarmee rekening te houden (*ibid.*, B.29.5).

Verzoeker verzet zich niet tegen het in aanmerking nemen van de nota van verweerder met het Cedoca-antwoorddocument, ref. nep2008-043w SB 15c, van 7 november 2008.

De Raad stelt vast dat het nieuwe gegeven, namelijk de beschrijving van de actuele feitelijke situatie in Nepal, zowel steun vindt in het rechtsplegingsdossier omdat verzoeker voorhoudt problemen te hebben ondervonden met de maoïsten en met de autoriteiten, als van die aard is dat het op een zekere wijze het ongegrond karakter van het beroep kan aantonen omdat zijn voorgehouden vrees moet berusten op de actuele feitelijke situatie en deze geen risico van vervolging uitmaakt. Daarenboven kon dit gegeven niet eerder in de procedure medegedeeld worden, vermits het betrekking heeft op een situatie die zich voordoet na de indiening van de verweernota.

Het nieuwe gegeven wordt bijaldien in aanmerking genomen.

Uit het kwestieuze Cedoca-antwoorddocument blijkt dat de vijandelijkheden tussen de Nepalese overheid en de maoïstische rebellen reeds werden stopgezet sedert het staakt-het-vuren van eind april 2006. Formeel werd het gewapend conflict beëindigd met het “Comprehensive Peace Agreement” van 21 november 2006.

Op 10 april 2008 vonden historische parlementsverkiezingen plaats, die door internationale waarnemers als correct werden omschreven. Op 28 mei 2008 werd de monarchie afgeschaft en een federale

democratische republiek opgericht. Afgezien van regionaal afgebakend etnisch geweld, beperkt tot de Terai, en een gering aantal incidenten waarvoor de betrokkenen bestraft zullen worden, is de mensenrechtensituatie spectaculair verbeterd. Er is geen gegeven voorhanden dat de huidige situatie onstabiel is.

Verzoeker brengt geen contra-indicatie bij ter weerlegging van deze, in relatie tot het ogenblik waarop hij zijn land verliet, gewijzigde toestand in Nepal.

Hij beweert ter zitting dat zijn familie zowel in zijn dorp Chuchure als in Kathmandu, nog door maoïsten afgeperst wordt en verklaart dat de sterk verbeterde situatie in zijn land van herkomst moet gerelativeerd worden. Hij staft zijn beweringen evenwel niet.

Hij maakt derhalve niet aannemelijk dat zijn voorgehouden problemen actueel zijn, noch dat hij indien deze problemen zich al zouden voordoen, hij niet op de bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst zou kunnen rekenen omwille van één de criteria voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. In het licht van bovenvermelde vaststelling betreffende de actuele situatie in Nepal maakt verzoeker niet aannemelijk dat in zijn hoofd een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet voorhanden is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 juli 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. W. MULS,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. M.-C. GOETHALS,	rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE

M. BONTE